

Flertal med Hensyn til at paalægge mindre Haandværkere Bogføringspligt og stiller derfor Ændringsforslag under Nr. 5. Disse Folks Indtægt og Ævne til at stifte Gæld er saa ringe, at Mindretallet ikke for disses Vedkommende vil være med til at gennemføre Tvangsforanstaltninger, men anser det for tilstrækkeligt, at Lovforslagets § 4 aabner Adgang til at faa Forretningsbøger autoriserede, naar det ønskes.

Et andet *Mindretal* (Alfred Christensen) bemærker, at han ikke ønsker at unddrage det foreliggende Lovforslag sin Støtte, da Sagen kan have Betydning i vidt Omfang, men han kan ikke undlade at udtale sin Beklagelse af, at man ved en Lov som den foreslaaede vil berede de næringsdrivende ny Ulejlighed og nyt Ansvar paa en Tid, da man i saa mange Retninger lægger andre nye Byrder og Indskrænkninger paa Næringslivet, medens man sjældent sporer virksomme Foranstaltninger fra Administrationens og Lovgivningsmagtens Side til Støtte for Næringslivets Opkomst.

Mindretallet maa fremhæve, at han ikke ønsker Brugs-, Andels- og lignende Foreninger fritagne for Bogføringspligt i større Omfang, end allerede Lovforslaget hjemler. Han kan ikke tiltræde Ændringsforslag Nr. 2, men foretrækker at beholde Forslagets Tekst.

Det samme gælder med Hensyn til Haandværkeres og Beværteres Bogføringspligt.

Mindretallet finder det nødvendigt, hvor der er flere Indehavere af en Forretning, at der opgøres Status for den eller de ansvarlige Indehavere.

Da Sagførere ikke kunne indgaa under de almindelige Regler for handlende, vilde Mindretallet anse det for heldigt, om der til § 7, 2det Stykke, føjedes Slutningsordene:

„dog ikke Sagførere“.

Maaske burde man samle Reglerne om Sagføreres Bogføringspligt, saaledes som foreslaaet i en Skrivelse fra Den danske Sagførerforening af 5. December 1911, § 9.

Et tredje *Mindretal* (Schovelin) kan slutte sig til næsten alle de af det øvrige Udvalg stillede Ændringsforslag, væsentlig fordi de ikke ere af principiel Natur, men ønsker derimod § 1 opretholdt i den af Folketinget i sidste Samling vedtagne og nu af Regeringen foreslaaede Form med Hensyn til *Haandværkeres* og *Brugsforeningers* Bogføringspligt. Mindretallet kan ikke erkende, at enkelte Folketingsmænds personlige Skøn over, hvad Haandværkerstanden ønsker i saa Henseende, skulde have større Vægt og Betydning, end hvad Standens egen Organisation, Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, har udtalt, og det finder det lidet stemmende med Tidens demokratiske Udvikling, at man saaledes vil opkaste sig til Formynder for en stor Befolkningsgruppe og frakende den Ævne til at dømme i sine egne Sager. Naar dernæst de næringsdrivende i snart en Menneskealder have krævet Brugsforeningerne underkastede Bogføringspligt, da finder Mindretallet det lidet hensynsfuldt overfor saa store Dele af det danske Folk nu ved ny Lovs Skabelse paa dette Omraade at lade dette Retfærdighedskrav uopfyldt. Vedtages Flertallets Ændringsforslag under Nr. 2, vedbliver nemlig det ganske overvejende Antal af Danmarks Forbrugsforeninger, hvis Medlemmer som bekendt hæfte solidarisk for Foreningens Forpligtelser, at staa udenfor de bogføringspligtiges Kreds og sættes derved i Stand til at paaføre de næringsdrivende en ureguleret og illoyal Konkurrence: først en rationel Bogføring sætter nemlig disse Foretagender i Stand til at kalkulere deres Udsalgspriser med Sikkerhed, til overhovedet at drive deres Virksomhed forretningsmæssigt, hvad der atter er Betingelsen for virkelig Fortjeneste eller Besparelse for Medlemmerne. For disse selv er saaledes Bogføringspligten lige saavel som for *Kreditorer* og Konkurrenter af største Betydning. Sande Venner af Kooperationen kunne derfor umuligt være imod, at Orden og Redelighed i dette Forhold blive legal Pligt. Saa længe man unddrager disse